

EGY AMATŐR SPORTOLÓ EPOSZA **HERBÁLY ATTILA TOLLÁBÓL !**

Tisztelet az Autósportnak!

Nosztalgikus, ugyanakkor keserű érzés kerít hatalmába. Immáron a második szezon kezdődik el úgy hogy február közepén nem gőzerővel azon dolgozom, hogy az első RTE versenyre készüljek. Vagy a saját, vagy valamelyik csapattársam ügyeit intézve. Előre bocsátom, saját döntésem és senkit nem szeretnék hibáztatni emiatt...

Nem is tudom igazán miért kezdek bele... Talán azért hogy a most feltörekvő fiatal srácok, akik autóversenyzésre adnák a fejüket, nekik kicsit más szemszögből is megmutassam én és a hozzám hasonló "régebben" fiatalok miért és mibe is szeretünk bele. Annyi biztos, nem ebbe... Annyit rólam, hogy volt egy versenyautóm. Szép színes volt, hangos is volt, sírt is, csattogott is. De életem álma is volt! Egy hónapja új gazdája van, de erről később... Mezőtúri vagyok, ahonnan az RTE indult.

Megérhettem itt az első szlalom versenyt, ahol egy faroló fekete kerekklámpás zsiguli bár pocsék időt ment, de a látvány bennem akkor 1991-ben gyermekként olyan mély nyomot hagyott, hogy eldöntöttem, nekem ilyenem lesz... Aztán később már Rallye-nak hívták és a Volán bejárónál már a szombati pálya bejáráson is szép kis tömeg várta hogy hátha valaki megrántja a kézit, vagy rárúg a kuplungra! Vasárnap már olyan tömeg volt, hogy aki alacsonyabb, annak korán kellett kelni ha látni akart valamit. Lett jogsim és sok melóval egy 72-es 2101-es jó rozsdás Zsigám. Hóban erős is volt! smile hangulatjel Aztán eljutottam más versenyekre is. A kilencvenes évek végén a Túrában Olyan nevek mint Szabó Laca, Busman, Tajmel Tibi, Kis Érdi, Romboló, Báró, Magda Robi, Burkus Egon és sorolhatnám "tehetnek arról", hogy fertőzésem teljesen elhatalmasodott!

Bizony akkor olyan világ volt, hogy egy kis kék sparco matricáért simán elcseréltük az egész napi kajánkat! Csak azért, hogy felragaszthassuk imádott kocsinkra és lássák mások is! Lássák, hogy egy családhoz tartozunk, amit úgy hívnak Autósport. Egy Laca System matrica a szélvédőn, álom kategória volt...

De az álmok kitartó munkával valóra váltak... 2005-ben egy teljes fizetés árért lett a Ladába (ez már egy másik, egy sokkal fiatalabb kerekklámpás 1975-ből smile hangulatjel) először bukócső!!!! Jó fék!!! Erősített futómű!!!! Biztonságos ülések és övek, sisakok!!!! Lett lángálló overál is, nem azért mert kellett, hanem mert így éreztem biztonságosnak! Ezek után először Sperrdifí, majd tolós váltó és az álom egy Wéberes Laca System motor!!! Hozzá a matrica is természetesen! smile hangulatjel Maga a Mester mutatta meg a saját kocsimban, hogy ezzel úgy is lehet menni a Bükkben mint Ó! Csak ezt Laca motorbeállításnak hívta. Én meg remegő lábakkal csak bólogattam....aha.. Soha nem volt más célom, csak az hogy a Túrában ezekkel a fenti sráccal, akiket én Istenként tiszteltem egy mezőnyben indulhassak!!! Sikert! Soha nem akartam Rallye 1-ben menni, meg sem fordult a fejemben a rallye 2!!! Az elérhetetlen, a profik játéka! Az én fejemben a Túra volt a harmad osztály, az amatőr adrenalin hajhászó srácok társasága, egyszóval a második családom! Na de mi sem meghalni jártunk versenyekre!!!

Ahogy Iván minket pedagógiailag, játékos szigorral megtanított a szabályokra az "Ő BOCI CSOKIS" stílusában, belénk égett a mondata: "Mindenkít haza várnak!!!" Nekem Komáromi Béla személyében egy többszörös OB bajnok navigátorom volt, megadatott!

Rengeteget tanultam a tiszteletről, hogy például először annak gratulálok aki mögöttem végzett!!! 2006-ban az Ózdi versenyen 46!!!-an voltunk H1 kategóriában!!! A prológon annyit néző volt hogy már attól tele volt gatyá! Arról nem is beszélve, hogy Balázs Öcsi akit természetesen én már láttam a TÉVÉBEN és nemigen volt örültebb Ladás tán azóta sem nála (Nekem Ikon) és természetesen Béla jól ismerőse, a rajt előtt 10 perccel megveregette a

vállam, és nevetve így szólt: na majd figyellek!!! smile hangulatjel Újonc voltam a nagyok között!

Tisztelettel közelítettem és már az első versenytől befogattak, sőt sokukkal haverok, barátok lettünk! Segítettük egymást! Jó szívvel odaadtuk egymásnak szó nélkül az utolsó alkatrészünket! Meg sem fordult a fejünkben, hogy 10 perc múlva lehet nekünk kell! Tisztelettel gondolok az akkori élmenőkre Hajdú Tomiékra, Forgiékra, Kiss Zsoltiékra, a Krizsán tesókra, Nagy Matyiékra, Szabó Lacáékra, Linkiékra, Kiss Józsiékra, Szabó Norbiékra, de sorolhatnám még azokat, akik bármikor nyerhettek versenyt. Én nem tartoztam közéjük, de aki befért a pontszerző helyekre, az joggal lehetett büszke a teljesítményére!!! Nem tartom magam autóversenyzőnek!!! Én a töltelék része voltam a kategóriának! De voltam 36-ból negyedik! Nekem elég volt, hogy nem álltak háttal ha elfordultam egy kanyarban, talán még néha tapsoltak is!

A csapatom, nyert bajnokságot!

Mehettem volna R2-be, lehettem volna 5-ből harmadik! Nem szándékozom sérteni!!! Melyiknek van nagyobb sportértéke?

Döntse el mindenki!

Egy biztos az utóbbiért járt (volna) serleg... Nem ez volt a lényeg! Megélhettem, hogy egy kényeszerű etappá minősített gyorsaságin 50-100 méterenként megállítottak a nézők, verték az autó tetejét, imádtak mindkét Ralisokat!!! Vagy egy prolog előtt három jókedvű komálós bemászott az ölünkbe és csókolgatták a sisakjainkat és azt üvöltötték: Nyomjátok!!!!

Tudtuk ugyanaz az álmuk, mint nekem anno a pálya szélén! És éreztük, ezért érdemes csinálni! Talán miattunk is kezdték el mások...!

- DE TÚL JÓL MENT a túra!

- Azoknak, akik egyetlen szöveget is beleverték az RTE koporsójába elárulnám a bölcsek követ! - - Attól még hogy ellehetetlenítették a saját utánpótlásokat, nem lesztek többen, sőt elfogynak azok is akik eddig jöttek! Egy csapat elzártatok... frown hangulatjel.

- Szóval eladtam az autót! Megkönnyeztem, de beláttam hogy Ő versenyzésre született és szerintem jó helyre került... Pár nappal később árulták belőle a bukócsövet... Feltételezem nem azért mert megfelel a "mostani szabályoknak"... Tisztelettel kérdezném költőien: Hogy kaphatott több éven keresztül MNASZ gépkönyvet is? Hogy vizsgáztathattam 5 éven keresztül az NKH-nál? Most meg egyszerre nem jó, MARB-ba sem!!!!?

Egy biztos! Én bármikor fel mertem volna borulni vele!Törvénytisztelő ember vagyok, ha új cső kell elfogadom, de az a minimum, hogy valaki indokolja meg miért kell szétvágni egy 40 éves autót! Csökkentsük az átlagsebességet, miért kell a mostani első lépcsőfoknak számító Rallye 2-ben padlógázzal menni több száz méteren keresztül? Soha egyetlen fillér szponzorpenz nem volt! Saját és családom keresetéből versenyeztem. Hagy döntsem el én hogy hol akarok versenyezni!!! Ahol szeretnék megszűnt, ami van ott meg nem szeretnék, mert nem vagyok autóversenyző! Én csak annyit kérnék tisztelettel a töltelék nevében: mi is szeretnénk játszani, nem feltétlenül a nagy játszótéren! Jó nekünk a kicsi is! A kopott játékokkal! Persze néha megnyílik a nagy játszóház is év vége felé, oda aztán özönlenek a gyerekek jó drága belépőért... Nem kérdezik meg tőlük azt sem hogy játszottatok-e már előtte? Aki meg nem fért be az így járt! Majd kitűzik az üzemeltetők a zászlójukra, hogy rekordszámú belépőt adtak el! Igen ám, de év közben meg hol csak a kék cipősök jöhetnek be, hol meg csak a piros sapkások... Én csak egy vagyok azokból, akik megélhették az RTE fénykorát, mindenkinek meg van a saját története. Én ott éreztem jól magam! Jogom van nosztalgizálni! Egy biztos: versenyeztünk, majd mentünk nézni a nagyokat az OB-ra!!! Volt aki tervezgette, hogy jusson el oda! De én nem! Még egyszer: nem vagyok autóversenyző!!!De imádom az autósportot amatőrként művelni!!!

A családom az első, a versenyautómnak új gazdája van! De adja az Ég, hogy legyen még olyan Amatőr!!! sorozat, ahol olyan gumival megyek majd amilyenem van, szabályok között versenyzem és építem az autóm, de ezek szabályok nem változnak havonta (vagy visszamenőleg ugye?). Ha lenne ilyen, bizonyára holnap elkezdeném én is a "faragást"! Talán a fiaimnak! Szerintem sok autó előbújna a garázsok homályából! Azért írtam ezeket a gondolatokat ide, hogy ízelítőt adjak milyen is volt a közelmúltban amatőrként autóversenyezni! Szeretnék egy nagyon erős ORB-t kemény másodosztállyal, kell a MARB is, de szeretnék még a régi haverokkal is együtt kocsizni egyszer! Közülük sokan átérzik amiket leírtam és talán más is leírja, hogy hogyan szeretett bele az autósportba! Fiatalok! Keressétek a Rallye szépségét, van neki ezer!

- De ha elkezdték egy jó tanács: Alázat és Tisztelet az autósportnak és a társaknak!

Herbály Attila amatőr versenyző...

- Még egy gondolat: Mindenki, aki valamilyen szinten versenyez, versenyzett, vagy csak imádja, fogjunk össze a sportunkért, rajtunk múlik...!

Üdv.